

ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡΑ

Sic transit...

Ο κόμης Μισαήλ Καρολνί, πρώην πρόεδρος της Ουγγρικής Δημοκρατίας και πολιτικός εξόριστος τώρα, έπαιξε προ ή ερόν σκάκι σ' ένα κεντρο της Μονμάρτης μ' ένα νεαρό σωμαφέρ ταξί, έξαιρετικά καλοανατεθραμμένο και ευγενή, του οποίου άγνοοις το όνομα και τον όποιον είχε συν ντήσει τυχαίως.

Άξαφνα, καθώς έπαιζαν, ο κόμης Καρολνί φώναξε: «échez au roi» «ήτα του βασιλιά!» φράσιον συνήθη στο σκάκι. Και όμως εί- χε νικήσει και στην προημιτικότητα τον βασιλέα. Και του τó ά- πέδειξεν αυτό ο νεαρός συμπαίκτη του βγάζοντας και δείχνοντάς του με χιμογελο την κάρτα του: «Ήταν ο πρίγκιπ Γεώργιος τών Βουρβόνων, έγγονος του Ντόν Κάρολου, απόγονος του Βασιλέως «Ήλιου Λουδοβίκου XIV και μνηστή του θρόνου της: Ισπανίας, τον όποιον ή ανάγκασε της: ζωής: τον είχαν κάνει να γίνει, προς το παρόν τουλάχιστον, σωμαφέρ!

Οι συμβουλές του Μπερνάρ Σόου

Τον τελευταίο καιρό ό περίφημος: Άγγλος δραματικός συγγρα- φεύς Μπερνάρ Σόου βομβαρδίζεται καθημερινώς από τα χειρογρα- φα τών νεαρών συμπατριωτών του λογοεχών, οι όποιοι του τά στέλλουν για να τα διαβάσει και να τους πη τη γνώμη του.

Έννοείται, ότι ό Μπερνάρ Σόου δέν άνοίγει κανένα από τά χει- ρόγραφα αυτά. Διά της επιστροφής του ταχυδρομείου τά ξαναστέλ- νει στους συγγραφείς των, έπισυναπτών σ' αυτά ένα μικρό βιβλια- ράκι του το όποιο έκανε ειδικώς τόν κόπο και τó έγραψε. Το βι- βλίο αυτό έχει τίτλο: «Τι πρέπει να κάνει ένας συγγραφέας τó πρώτο του έργο». Και ή πρώτη συμβουλή του Μπερνάρ Σόου στο βιβλίο αυτό είναι ή εξής:

«Στείλετε τó έργο σας μονάχα σ' ένα διευθυντή θεάτρου. Προσπάτων μη τó στείλετε στον προσφιλή σας συγγραφέα, παρακαλώντας τον να τó διαβάσει...»

άστραπή, έχθραξ μερικες γραμμές στο πρώτο το της νέας που φαί- νόταν σ'ήν φωτογραφία.

Μιά σπαρτακτική φωνή που δέν είχε τίποτε τó ανθρώπινο άνθη- χσης πένθιμα μέσα στο διπλόστο σαλόνι κι' άμέσως ένα από τά κορίτσια έκλινε, με τó πρόσωπο κατακαταμένο όρμησις προς τó μέρος μας και έπεσε μ' έναν ύποκοφο γδούπο κατά γής!

«Ωρμησα σ'αυτάζοντας έναντιόν του δόκιμο, ό όποιος μου είχε γυρίσει εν τώ μεταξύ την πλάτη, ζητώντας να τον χτυπήσω... να τόν πνίξω... Άλλά την ίδια στιγμή ελιποθύμισα, και σωριάστη- κα κάτω...

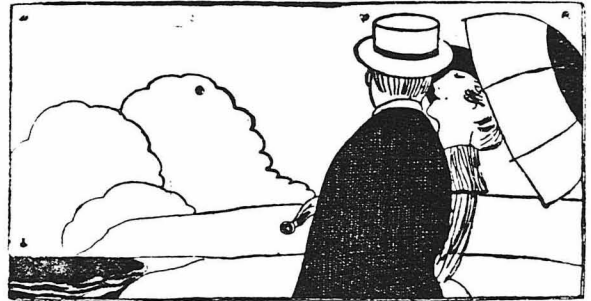
Τό άλλο πρωί βρέθηκα στο κρεβάτι μου. Είχα ξεχάσει έντελώς τά γεγονότα της περασμένης νυκτός. Κατά τó πρόγευμα ενώ έδιά- βαζα κάποια έφημερίδα, τó βλέμμα μου έξαφνα έπεσε σε μιά περιερ- γη είδησι. Οίρηλιας τότε σαν τρελλός μου σωριάστηκα κάτω!

Είχα διαβάσει αυτές τις λίγες γραμμές:

«Δώδεκα κορίτσια άνήκοντα στις καλύτερες οικογένειες της Νέας Υόρ- κης, έξηφανίσθησαν μυστηριωδώς την περασμένη νύκτα. Μία από τις νέες αυτές, ή Κλαίρη Ντάβινσον, ευρέθη παραδόντως στο κεντρικόν νοσο- κομείον της πόλεως εις κακήν κατάστασιν. Φέρε τραύματα δι' έγκλειρίδιον στο πρόσθιο. Τό πρωτοφανές για την πόλι μας γεγονός αυτό καλύτερι ανεξιχνίαστο μέχρι της στιγμής μυστηρίου».

Όταν συνήρθα βγήκα άμέσως. Έξω και προσπάθησα να βρω τόν δόκτορα Μάρκο, μα έστάθη άδύνατον. Είχε φύγει από τó σπι- τι του και κανείς δέν ήξερε πού έπήγε. Από τότε ποτέ πιά δέν έμαθα τίποτε για τόν μυστηριώδη αυτόν άνθρωπο. Ούτε κατήγγει- λε στις αρχές τó έγκλημά του, τó όποιο άφηγούμαι σήμερα εδώ, έξαφρωνώντας έτσι την συνιδήσή μου...

Όλωδοπήτε δέν έλπισα όποτε θα λησμονήσω ποτέ την τρομερή νύχτα που πέρασα μαζ' τον. Τακτικά στον ύπνο μου πα- γώνα δόλμος από τρομερούς εφιάλτες. Παράδοξα όντα παρου- σιάζονται μπρός μου... Κι' ό Θεός τó ξέρει αν θα γιατρευτώ πο- τέ απ' τó κακό αυτό...

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΑΡΑΔΟΞΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ

Στό χωριό Στίβιλαλλ της Άγγλίας βρίσκαται μιά εκκλησία που έχει τó ιδιαίτερο γνώρισμα ότι την έχτισε ένας και μόνος άνθρω- πος! Τό όνομα του ύτομονητικού αυτού έργατου είναι Τζών Γκρήν. Ό Γκρήν ήταν ένας άπλός χτίστης, έθεσε δέ τόν θεμέλιον λίθον της εκκλησίας τó 1810 και την έτελειώσε επτά χρόνια άργότερα!..

Ό ιεραπόστολος Σιόν Πέκ μεταβάς κατά τó 1823 στην Γροι- λανδία για να προσηλυτίση τούς Έσκιμώους, έφερε τó έργο του εις πέρας με μεγάλη εύχλια. Έπειδή όμως δέν είχε εκκλησία να χρησιμοποιή τόν λόγο του Θεού, αποφάτισε κι' έχτισε μίαν από πάγον κι' από τó σύστημα με τó όποιοι χτίζουν οι Έσκιμώοι τις καλές τους. Τό ιερόν, τά καθίσματα, ό άμβων κ.τ.λ. κ.τ.λ. έγιναν επί- σης από πάγο!..

Ό ίδιος ιεραπόστολος έχτισε και στο Μπάκλαντ της Ιρλανδίας μιά άλλη εκκλησία από... δέρματα φώκιας! Έτέντωσε δηλαδή σα- ράντα δέρματα φώκιας, τά έθραψε και τά έστήλωσε ψηλά με ψα- ροκόκκλα φαλινών. Για καθίσματα χρησιμοποίησε κασόνια από κονοέρβες. Ό πάστορ όμως είχε κάνει τó λογαριασμό του χωρίς τόν ξενόδοχο, τις άσπρες άρκουδες δηλαδή που μιά νύκτα από τη μεγάλη τους πείνα... καταβρόχθισαν ένα μέρος της εκκλησίας! Οι έντόπιοι με μεγάλη δυσκολία κατώρθωσαν να τις διώξουν και να περισώσουν τó υπόλοιπο της εκκλησίας τους, ή όποια μπλωθήκη κατόπι με σακκιά και λινάτσες και έτσι συνεχίσθησαν οι ιεροτε- λεσταί!..

Στην Νορβηγία υπάρχει μιά από τις παρδοξότερες εκκλησίες του κόσμου. Η εκκλησία της Άγίας Βιττιμπούργκς, που βρίσκε- ται κοντά στην πλωτή θύρα της επαρχίας Χόλμεν. Την εκκλη- σία αυτή την τιμούν πολύ οι φαρσές των γειτονικών χωριών και την έπισκέπτονται τακτικώτατα. Είχε χτισμένη επάνω σε μιά με- γάλη μούνα, έχει μήκος τριάντα ποδών και ύψος επτά, τριάντα έξ καθίσματα για τó εκκλησίασμα, ένα άμβωνιον κι' ένα άμβωνα!..

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

ΕΝΑ ΘΑΥΜΑΣΙΟ ΛΩΠΟΔΥΤΙΚΟ ΤΕΧΝΑΣΜΑ

Ό «Έδωρα Πόε σ' ένα φημισμένο διήγημά του παρουσιάζει κάποιον κύριο που έχει στην κατοχή του ένα πολύτιμο έγγραφο. Τό έγγραφο αυτό πολλοί θά είχαν τó ενδιαφέρον να τó άποκτήσουν και ό κύριος φοβάται φρικτά, τούς κλέφτες. Για να τó ασφαλίση λοιπόν καλύτερα, τó βάζει μέσα σ' ένα παλιό φάκελλο και τó άφηνει έκτεθειμένο ολόφανερα άπά- νω στο γραφείο του. Ό εύφρονότατος Άγγλος είχε κάνει τόν ύπολογισμό, ότι οι κλέφτες που ήξεραν πόσο πολύτιμο ήταν τó έγγραφο αυτό θά τó φανταζόντουσαν κλειδωμένο και διπλοκλειδωμένο και γι' αυτό θά τó αναζητούσαν παντού άλλου παρά εκεί που ήταν πραγματικώς.

Σε μιά τέτοια εύφρονότατη ψυχολογία στηρίχτηκε κάποιος μεγάλος λω- ποδύτης στη Βοστώνη για να παίξει με δλη τον την ήνυχία τó κόλπο του.

Ό λωποδύτης αυτός είχε πάρει την άποψή να κλέψει τó σπίτι ενός μεγάλου τραπεζίτου. Μιά μέρα λοιπόν, τόν εφώνασε στο τηλέφωνο και του είπε:

— Έμπρός! έμπρός! Είσαοτε ό κ. Σουίφτ; ... Ναι; ... Πολύ κα- λά... Λαμβάνω την τιμή να σας άναγγείλω, πως σήμερα θά σας γδύσουμε τó σπίτι σας!

Ό τραπεζίτης της Βοστώνης έσκαψε στα γέλια. Πίστεψε πως τά λό- για αυτά ήταν άστείο κάποιον γνωστόν του. Τού φάνηκε, μάλιστα, πως διέ- κρινε τη φωνή κάποιου φαρσέρ φίλου του.

Ό άγνωστος, που τηλεφωνούσε έακολούθησε ως τόσο:

— Λαμβάνετε την καλωσύνη να έως πότε ποιά ώρα δέ θά βρίσκεστε στο σπίτι σας; Είτε καλύτερο να μάζ τó πητε, γιατί προτιμούμε να μη χύσουμε δόλοιο αίμα.

Τό δθθεν άστείο καλάρωσε στον κύριο Σουίφτ και για να δείξει πως ήταν άνάξιος τού έξυπνου φίλου του, του είπε ποιά ώρα θά έλειπε.

Την ώρα αυτή έβγυκε πραγματικώς έξω.

Όταν γύρισε στο σπίτι του οι έξυπνοι λωποδύτες δέν είχαν άρσίσει τίποτε!

